

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Først til fru Birgitte Husmark: I Det Radikale Venstre har vi fantasi til at tro, at man godt kan opprioritere, uden at man i samme åndedrag siger, at der skal statslige penge til.

De 40 mio. kr. til det forebyggende arbejde på finansloven har sådan set ikke noget at gøre med det forebyggende arbejde i kommunerne.

Hvordan de penge konkret skal bruges, skal de partier, der vil være med til at finde pengene, selvfølgelig involveres i. Det Radikale Venstres mål vil være, at de skal bruges på det, der hedder primært forebyggende arbejde, og de skal bruges til nogle af de ting, som man bedst kan gøre i statsligt regi.

Jeg mener, at forebyggelsen er opprioriteret af den simple grund, at det efter dette forslag er sådan, at amter og kommuner skal lave forebyggelsesplaner. Det vil sige, at det skal på den kommunale dagsorden, det skal drøftes ude i kommunalbestyrelserne.

Jeg har stor tillid til både initiativ og fantasi i lokalområderne med hensyn til de initiativer, de vil tage. Det kan vi jo se af de ting, der er sket i disse år, som intet har at gøre med det statslige forebyggende arbejde. Der er taget masser af fremragende initiativer rundt omkring i amter og kommuner, og det bliver de selvfølgelig ved med. Nu bliver alle pålagt, at de skal sætte sig ned og komme med planer for det forebyggende arbejde.

Vi er uenige med fru Tove Lindbo Larsen, der siger, at det hænger jo ikke sammen, at vi siger, man skal styrke forebyggelsen, på grund af omorganiseringen af Forebyggelsesrådet. Vi mener, at den omorganisering, der er sket, er en styrkelse, og vi er gået ind i det arbejde, fordi det er en styrkelse af det forebyggende arbejde. Det giver os mulighed for at prioritere, og det giver os mulighed for på en helt anden måde at få koordineret den forebyggende indsats. Så er der ikke fem forskellige organisationer, der kommer med fem forskellige meldinger om et eller andet område på samme tid. Det får befolkningen i hvert fald ikke noget ud af.

Så jeg tror, at vi sagtens med dette forslag og med Folketingets velvillige behandling med hensyn til at finde pengene til at styrke indsatsen yderligere kan komme videre. Og 40 mio. kr., fru Birgitte Husmark, er slet ikke nok; der skal mere til, men lad os da starte et sted.

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

Jeg synes, det er morsomt at stå her som SF's ordfører i forhold til den radikale ordfører. Det plejer at være den fuldstændig omvendte verden, hvor det er SF, der bliver skældt ud for at fremsætte forslag, som der ikke er dækning for, og det er da herligt, at det lige i øjeblikket er modsat.

I øvrigt vil jeg godt sige til fru Kirsten Lee, at det efter hendes besvarelse med hensyn til, hvordan det forebyggende arbejde skal styrkes i amter og kommuner, er helt tydeligt også for mig, at vi er meget enige med hensyn til nødvendigheden af et prioriteringsudvalg, af nogle retningslinier for prioritering. Ellers vil der ikke ske den opprioritering af det forebyggende arbejde, som både Det Radikale Venstre og SF absolut er indstillet på. Men det kræver altså nogle retningslinier, for ellers vil amter og kommuner ikke nødvendigvis bære sig ad på den måde, som vi fra vores partiers side kunne ønske os.

(Kort bemærkning).

Qvist Jørgensen (S):

Det er til fru Kirsten Lee, der i sin ordførertale talte om børnenes gode sundhedstilstand. Det er jeg enig i. Jeg er også enig i, at sundhedsplejerskerne og vel også skolesundhedsplejerskerne skal have en god del af æren for det.

Men hvordan får vi det til at hænge sammen med oplægget om, at nu behøver kommunerne ikke at bruge disse fagfolk? Betyder det ikke, fru Kirsten Lee, at der er en vis risiko for, at arbejdet ikke bliver udført så godt, som vi lige har hørt, og som man har fået roser for?

(Kort bemærkning).

Arne Nielsen (KRF):

Som en, der til daglig ser problematikken mere fra kommunernes side end fra Folketingets side, vil jeg sige, at jeg synes, vi er inde på et typisk område, hvor man skubber problemerne rundt mellem stat, amter og kommuner. Man håber, at den ene foretager det, den anden sådan set skulle have foretaget.

Jeg synes, det er det, fru Kirsten Lee giver udtryk for, når hun siger, at man i amter og kommuner vil klare opgaverne. Det er faktisk mange af de opgaver, man burde have taget initiativ